

izdaja vsak četrtek
in velja za poštino
vred in v Mariboru
s pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrt leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravnštvu tiskarni
av. Cirila, koroške
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Doležniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Pesemerni list št. 40
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede popoldne.

Štev. 13.

V Mariboru, dne 31. marca 1904.

Tečaj XXXVIII.

Rusko-japonska vojna.

Zanimivo je, kako sodi o rusko-japonski vojni ruski knez Uhtomski, ki pozna kot predsednik rusko-kitajske banke natančno razmere v vzhodni Aziji in je že dolgo pred izbruhom vojne opozarjal ruske državnike, da se Japonci pripravljajo na boj. Knez Uhtomski pravi: »Vojna je morala nastati prej ali slej. Jaz sem prepričan, da se je Japonska že več let pripravljala na vojno, toda znala je do pred nedavno prikrivati svoje namene. Še nekoliko dni pred napadom na Port Artur so mislili v Rusiji, da se ohrani mir. Kakor je Japonska hotela vojno, tako je Rusija hotela mir in zaradi tega je bila verjetna možnost, da ostane mir neskaljen. Zato se ne sme niti naših državljanov karati, da so se dali iznenaditi po tej vojni. Japonska vlada bi bila morda vojno tudi odložila, toda stranke, ki so hotele vojno, so bile premočne in vlada se jim ni mogla več ustavljati.

O Japoncih je knez Uhtomski rekel: »Ako bi bilo japonsko brodogradništvo z nekoliko močnimi udarci uničilo naše brodogradništvo, ki je imamo v vodah vzhodne Azije, bi se ne bil čudil. Vedel sem, da je močnejše kakor naše. Japonci so rojeni mornarji, so otočani, ki so na vodi odrasli, in zato bi jih jaz nazval Angleže vzhoda. Zdi se mi, da sem jih precenjeval. V zadnjih desetletjih so se mnogo trudili, da so posnemali naše mornarske izumitve, toda pri tem površnem posnemanju je tudi ostalo. Njihovim generalom manjka šole in izkušnje. Japonski vojak je ubogljiv, nima posebnih potreb in v bitki prezira smrt. Toda slaboten

je in ne more prenašati vojnih nadlog, zlasti pa ne dolge hoje. Videl sem v kitajsko-japonski vojni, kako so japonski pešci, kadar so predolgo korakali, vrgli puške od sebe in legli izmučeni na zemljo. Vojna se je razvila v vojno dveh plemen, in naši vojaki ne bodo gledali v Japoncih nasprotnika, ampak potomca onih Tartarov, ki so povzročili Rusiji toliko težkih ur, in jih bodo pobijali neusmiljeno.

Kako dolgo da bo trajala vojna — je rekel knez — ne moremo vedeti, a on sodi, da je popolnoma izključeno, da bi se končal krvavi ples že meseca julija, ker od maja do septembra traja na vzhodno-azijskem bojišču veliko deževje in takrat bosta sovražnika bolj mirovala. Dalje je največjega pomena za izid vojne, kako se bodo držali Kitajci.

Boji na morju.

Kar smo poročali zadnjič o napadu na Port Artur med najnovejšimi poročili z bojišča, so potrdili tudi brzogavi iz Tokia, glavnega mesta Japoncev. Čudno se nam je zdelo, da so vendar enkrat priznali tudi svoje izgube. Pa obupali še vendar niso, ker zopet so poskusili dobiti v roke Port Artur. Napadli so v nedeljo, dne 26. t. m. trdnjavo iznova. In sicer so zopet mislili potopiti štiri parnike pred vodom v luko in zapreti ruskim ladjam pot v odprto morje. Po noči ob dveh, ko je ravno vzhajal mesec na nebu, so se priplazili s štirimi trgovskimi parniki, katere so namenili potopiti. Spremljale so jih štiri torpedovke. Rusi niso spali in so sovražni naklep takoj opazili. Zagrmeli so topovi

in pretresala je nočni mir spet peklena pesem smrti bruhajočih železnih pošasti. Vse je kazalo, da se črni sovražnikov naklep posreči, kar se zakadi poveljnik torpedovke »Silni«, poročnik Krinicki s svojo železno ladjico proti sovražniku in prodere z močnim sunkom ospredje prvega japonskega parnika. Parnik se je obesil na desno stran; ista ušoda je zadela dva druga parnika, ki sta bila vržena na desno stran obale kakor prvi. Četrtri se je povesil na levo in se potopil ob levem obrežju že izven plovne vode. Torpedovka »Silni« je nato pričela boj s šestimi torpedovkami, in v tem hudem boju je pobrala smrt inženirja Sverjeva in šest podčastnikov; hrabri poveljnik poročnik Krinicki in dvajset mornarjev je bilo ranjenih. »Silni« se je vrnil nepoškodovan v luko. Zjutraj so se približale sovražne oklopnice in oddelek sovražnih križaric. Makarov se je peljal s svojim brodogradništvom proti sovražniku. Torej tudi drugi poizkus Japoncev, zapreti vhod v luko, se je ponesrečil vsled odločnega odpora ruskih vojniških močij na morju in na suhem. Vhod v luko je še vedno prost. Poročila iz Petrograda pravijo, da je general Makarov dobro vedel, da jih bodo prišli Japonci to noč obiskat in je bil zato tako dobro pripravljen. Zvedel je po svojih ogleduhih (špijonih), katerih imajo tudi Rusi mnogo, posebno dobro jim v tem oziru služijo Korejci.

Boji na suhem.

Sedaj se je utajal led in Japonci bodo v kratkem prišli pred mesto Niučevang, na katerega imajo že dalj časa hudo piko, ker

Listek.

Vstajenje.

(Slika iz l. 1789. Po resničnih podatkih spisal Iv. Vuk.)

Mrak je nastal. Grom topov je umolknil, puške utihle, žvenket mečev pojenjal, truden mir je legel čez bojno polje. Trupla padlih leže razmetana, kakor je pač katerega objela mrzla smrt. Zamolkel, bolesten in rohneč stok ranjencev je ponehal, vetrič ga je odnesel dalje dalje morebiti je šel praviti domačim, da je njih sinu dobro, bolje kakor prej, hitel je morebiti praviti ženam, da so vdove, otrokom, da so sirote. Zemlja je vsa rudeča, luže še stoje, nekatere že s strdno krvjo. Po hribu se cedi kapljica za kapljico, curek za curkom one tekočine, ki še je pred kratkim tekla po krepkih žilah sedaj mirno ležečih junakov. Nad širno planjavo, razorano v smrtno njivo je razpel angelj smrti svoja krila, junake je objel večni spanec. Ne vseh. — Tam pri onem grmu se nekaj giblje, vstaja. Trudno se ozira krog in zopet omahne nazaj. Ranjenec je, ki so ga pozabili vzeti s seboj, ali ga pa niso našli. Kroglja mu je prodrla laketa na levi roki. Mnogo krvi mu je izteklo, obležal je nezavesten, vzbudila ga je večerna sapica. Kje je? — Polagoma se spominja.

Bitka je bila, vroča bitka. Kroglice so žvižgale po zraku, se zarivale v zemljo in prsi bojevnikov. Meči in noži so se lesketali, dvigali in padali, rezali vzduh ter se zarivali v meso vojakov. Bojni krik je bil vedno hujši, bitka vedno strašnejša, stok ranjencev vedno silnejši. In on?! Mahal je s puškinim kopitom — bodalo se mu je že zlomilo — po turških glavah ter trl v prah nevernike s pogumom in hrabrostjo, ki je lastna le Slovanu. Pri tem ga je zadela sovražna kroglica v levo roko v laketa in padel je ... Ali so naši zmagali? Gotovo, drugače bi on ne ležal tukaj. Pod takim vojskovodjem, kakor je general Laudon, Avstrija mora zmagati. Kje so neki naši vojščaki sedaj? — Kam se naj obrne, da pride k svoji armadi? Od one strani se sliši šumenje Save, ki se zlija v Donavo. In tu bo pa Beligrad. — Počasi koraka, vsak čas se opotekuje ob trupla. Moj Bog, koliko ljudi ne bo videlo svojega doma. Tu leže vse križem Srbi, Turki, Avstrijci. —

»Stoj! Kdo je?« zagrmí zdajci.

»Ranjeneč«, je odgovor.

Bila je patrolja, ki je krožila po bojišču.

»Smo zmagali?« vpraša ranjeni.

»Hvala Bogu in Laudonu! Smo.«

»Kje so Turki?«

»Pobegnili. — Kako to, da te naši niso našli?«

»Ne vem. Ležal sem tam za grmom in večerna sapa me je zdramila.«

»Si hudo ranjen?«

»Kroglica mi je šla skozi laketa na levici in izteklo mi je mnogo krvi.«

»Preli si jo za svobodo trpečih slovenskih bratov«, reče poveljnik patrolje.

»Rad sem jo preli in če treba še dam to trohico, ki mi je ostala«, reče ranjenec.

»Vrl junak, vrl Slovan«, reče poveljnik.

* * *

Šest tednov je splavalo v večnost. Iz bolnišnice v Zagrebu so spustili vojaka. Bil je slab, bled in vpadel. Brada je dajala vpadlemu obrazu tožen, bolesten izraz. Bil je oni ranjenec, katerega smo videli na bojišču. Roka mu je ozdravela in sedaj je bil spuščen domov, od koder so ga odvedli pred 10. leti. Kakor znano, so morali prejšnje čase vojaki služiti več let. Ni bilo naborov kakor sedaj, ampak župan in svetovalci so se zmenili, kje in katere bodo polovili. Začel se je lov, kakor na divjo zverjad in naša zgodovina ter povesti nam pripovedujejo razne pretresljive, a resnične dogodbe iz tistih časov. Mnogo se jih je poskrilo in ušlo, a mnogo so jih tudi ujeli. Oni, ki so ušli in ki so se skrivali, so bili kakor roparji. Imenovali so je »Rokovnjače«. Tudi dramatična igra »Divji

od tam bi bilo prav pripravno prodirati proti Mukdenu, v srce Mandžurije. Drugi oddelki bi pa prekoračili od vzhoda reke Jalu in bi tako zgrabili rusko armado od dveh strani. Ta načrt je jako lep, a ne verjamemo, da bodo Japonci še v Niučvangu gospodarili, ker mesto je izborno utrjeno. Vhod v reko Liao, ob kateri Niučvang leži, imajo namreč Rusi podložen s strelbami, pogreznili so ondi tudi nekaj ladij, da Japoncem ne bo lahko delo priti dalje. Zgradili so nove utrdbe in ob reki izborno trdnjavo.

S prodiranjem v Korejo so Japonci nekoliko prenehali, kakor sedaj poroča poveljnik ruskih konjskih predstraž general Mišenko. Te imajo ravno nalogo priti do sovražnika in ga opazovati. Dne 22. sušca je odposlal dve stotniji kozakov z namenom, da poizvesta, kako močne so sovražne čete, ki so prekoračile reko Čingčangan. Poldrugo vrsto (skoro 2 km) od Pakčena so videli 30 sovražnih jezdecev; ko so se jim približali, se je prikazala še tropa pešcev. Kozaki so poskakali s konj, se razdelili v dva oddelka in pričeli streljati na to japonsko predstražo. Padel je en japonski častnik in en prostak. Po več streljih se je kozaška patrulja umaknila, ker je sovražna pehota dobila novih moči. Dognali so, da je Pakčen od sovražnika zaseden; na desnem bregu Pakčengana se pa nahajata dve sovražni stotniji pešcev in dva eskadrona konjnikov. V mestu Andžu je že kakih 3000 Japoncev. V Činampo vedno dohajajo sovražne vojne in prevozne ladje. V Činampo došle japonske čete pošiljajo proti Pjōngjangu, odtod v Nasan in Kangege. General Smirnov poroča iz Port Arturja od 24. marca: Stotnija prostovoljcev je pri Vitsinu napadla 50 mož broječo čunguzko četo in jo popolnoma razbila. Na naši strani ni bilo izgub.

Ruska zahvala slovenskim ženam.

Zadnjič smo priobčili navdušeni pozdrav ruskih žena, ki ga je natisnila »Novoje Vremja«. V čast slovenskemu ženstvu pa je zložil ruski pesnik Sokolov naslednjo prekrasno pesem, ki se v slovenskem prevodu v prozi tako-le glasi: Od Stare Baltike, od Volge in Dnepra do novih bregov Sungare in Amurja, od Kijeva, Moskve in od Petrovih trdnjav do groznih baterij na skalah Port Arturja, od meja večnega ledu do južnih vročih pokrajin, od mračnega Altaja do poldivjih gor doni zahvala vam, o matere-Slovanke, od ruskih mater iz vse Rusije velike! Zahvala in poklon za goreči vaš pozdrav v težkih časih, v trenutku skušenj. Ne bojte se! Rusija je silna! Na izzivanje

daje odgovor, dostojen pradedov in svetih sporočil! Naj bo sovražnik poln zavisti in zlobe, naj grozi z vojsko od vzhoda do zahoda — silne in mogočne so prsi slovanskega orla, mogočni in verni so slovanski orliči!

Slovensko dijaštvo.

Med slovenskim dijaštvom na vseučilišču opazamo troje smeri in stremljenj. Prvi so skrajni liberalci, zbrani v društvu »Sava« na Dunaju. Večinoma so tudi brezverci in slepo, poslušno orodje kranjske liberalne stranke, ki je žalostno znana po zvezi z Nemci. Drugi so narodno radikalni dijaki, ki kažejo navdušenje za narodov napredek in so se začeli živahno gibati posebno v zadnjem času, njihovo društvo je »Slovenija« na Dunaju. Tudi v Gradcu je precej močna narodno radikalna struja. Narodno radikalni dijaki kažejo resno voljo, vzgojiti izmed sebe narodne voditelje, a imajo to slabo, da je njihov ideal, njihov vzor samo — narodnost. Tretja struja narodnega dijaštva pa si je postavila vzvišeno nalogo izobraziti se ne samo v značajne narodnjake, ampak tudi v poštene, veri vdane moše in v prave demokrate, ki se ne bodo sramovali iti med priprostega kmeta in delavca in mu pomagati kolikor bo v njihovi moči. Njihovi društvi sta »Danica« na Dunaju in »Zarja« v Gradcu. Pokazali so tudi že kot dijaki, da razumejo izmed vseh najboljše svojo nalogo. Ustanovili so po Koroškem že več bralnih in izobraževalnih društev in delujejo v počitnicah v takih društvih tudi po Kranjskem.

Radikalno dijaštvo je sklenilo ustanoviti dijaško počitniško društvo »Prosveta«, ki naj bi širilo posebno ljudske knjižnice. K ustanovnemu shodu v ljubljanskem »Narodnem domu« so povabili tudi liberalne in katoliške dijake. Odzvali so se obojni. Liberalna »Sava« je prišla polnoštevilno z namenom, da vrže s surovo silo iz dvorane »klerikalce«, ki so poslali le pet zastopnikov, kakor je navada pri društvih, da jih na shodih drugih društev zastopa le nekaj članov ne pa vsi. Koj po otvoritvi shoda se je oglasil za besedo med. Gabrijel Hočevan, predsednik dunajske liberalne »Save«. Ker namerava društvo, ki se ima ustanoviti — tako se je izjavil v imenu svojih tovarišev — zavzeti tako stališče, ki je tudi stališče svobodomiselnega dijaštva, zato on pozdravlja to idejo. Kakor se je prepričal, društvo ne bode hodilo po potih, po katerih se zbirajo nočne sove in čuki (beri

klerikalci). V svojem nadaljnjem govoru je povedal, da je edino cerkev kriva vsega nazadovanja med Slovenci in pogreval stare liberalne laži o papežih in izjavil, da »svobodomiseln« dijaštvo ne bo zborovalo v družbi »Daničarjev« in »Zarjanov«.

Po tem govoru, ki je bil skrbno sestavljen iz raznih »Narodovih« psolv o papeštvu, nazadnjaštvu, jezuitih in dr., začeli so »Savani« kakor divji in obsedeni rjoveti: »Daničarje« in »Zarjane« vun, katoliški mladeniči, farski podrepniki in druge slične lepe izraze, ki jih tukaj ne moremo navajati. Slednjič je surova četa izrinila povsem mirne »Daničarje« in »Zarjane« iz dvorane. Ker je bilo »Savanov« okrog 35, je bil vsak odpor nemogoč. Pristaši »Slovenije« so začudeno gledali to besnenje in je deloma obsojali s prav ostrimi besedami. Tako n. pr. je izjavil neki »Slovenijan«: Taki divjaki morejo biti samo »Savani«. Drugi: To je res prav omikano! Vrišč in krik se je nadaljeval, in ker predsednik fil. Žerjav ni mogel napraviti miru, zaključil je shod z besedami: »Zaradi takega barbarskega (surovega) obnašanja zaključim posvetovanje.« S tem nastopom so pokazali liberalni dijaki, kako nizka je njihova omika in olika, in da so njihovi stariši žrtvovali svoje tisoče — zastonj, ker so obrodili tako slab sad. Dobro bi bilo torej, da bi počitniško društvo »Prosveta« začelo najprej izobraževati liberalce, ki se ne znajo niti dostojno vesti, pa bi radi izobraževali našega kmeta in delavca, ki je v dostojnosti in omiki najmanj sto let pred njimi.

Shod radikalnega dijaštva, ki se je vršil nato v areni »Narodnega doma« po § 2. je otvoril visokošollec g. Žerjav, ki je obsojal surovost liberalnih tovarišev, ki ne delajo z dokazi duha, ampak z dokazi pesti. Za predsednika je bil izvoljen g. Zupančič, za podpredsednika go. p. Kukelj, za zapisnikarja g. Mrak. Prvi je predaval gosp. Žerjav o bistvu in pomenu ljudske izobrazbe. Navzočih je bilo 40 visokošolcev. Popoldne so se pradaavanja nadaljevala.

Iz celega se razvidi, kakšen trn v peti je liberalnemu dijaštvu naša vera, ker vsakega že začne iz same jeze krč lomiti, ako le vidi kakšnega »Daničarja« in »Zarjana«. Pa se bodo že morali navaditi računati z njimi, ker tudi med dijaštvom prodira vedno bolj načelo, da se bo naš narod obranil krutih sovražnikov le pod vodstvom mož, ki ne bodo spoštovali le slovenskega jezika in narodovih pravic, ampak bodo tudi verni, udani cerkvi in Bogu, kakor je ves naš pošten narod slovenski.

lovec«, »Rokovnjači«, »Legijonarji« i. dr. so povzeti iz teh resničnih dogodkov. Oni pa, ki so jih vtaknili v vojaško suknjo, so odšli mladi, polni cvetja od svojih, vrnili pa, ako se sploh so, kot resni možje, skoro nepoznati.

Isto se je zgodilo tudi z Jurijem Grabarjem. Leta 1779. so ga vtaknili v vojake, v kljub materinim prošnjam, zgražanjem očetovim in plakanjem sestrice, še komaj sedem let stare. Vjeli so ga in moral je iti; vjeli so ga, ker se je zameril županu, ker je hodil za njegovo hčerko, akoravno je ta zbolela od žalosti, ko je Jurij odšel. In tako je teklo leto za letom, počasi sicer, a teklo je. Ljudje so rastle, se množili in umirali. Prišlo je leto 1789. Turška slava je umirala. Mera krivic in grozovitosti se je napolnila. Junški Srbi so hoteli imeti svojo glavno mesto Beligrad prosto mohamedanske sužnosti. Avstrijska vojska, pod poveljstvom generala Laudona, je udarila na mesto. — Dolgo ga je oblegala brez uspeha. Turek se je branil junško. Tu pa si izmislili slovenski junak in cenjen Jurij Vega nove topiče. Pod njegovim vodstvom so jih takoj nekaj izvršili. Napadejo znova kletega sovražnika. Kroglice iz novih topov so nesle naravnost v mesto in je užgale. Belgrad se je podal. In v tej bitki je zadela Jurija Grabarja kroglica. Sedaj pa je ozdravljen in se vrača domov. Ali ga bodo spoznali?

Pomlad je prišla v deželo, ptički so gosteleli in prve cvetke so dvigale svoje glavice, ko je Jurij Grabar korakal po pešpoti proti rojstni vasi, ne daleč od Brežic. Bila je ravno velika sobota jutro. Ljudje so šli ravno od maše ter začudeno pogledovali vojaka, ki je pazljivo motril okolico in ljudi. Mnogo jih je spoznal, a njega nihče. Videl je žene, katere je zapustil kot brhka dekleta, že kmalu bodo njih hčerke cvetele. Vse se je spremenilo, vse postaralo. Srečal je županovo hčer, radi katere je moral k vojakom. Vodila je za roko hčerko petih let. Čudno je pogledala tujca, ko jo je pozdravil. Ni ga spoznala. Saj je bilo tudi boljše, da ga ni. Da, doba desetih let je vendarle dolga doba v življenju posameznika. Nikdo ga ni spoznal.

Potreben krepčila, jo zavije v gostilno, da se odpočije od hoda. Bil je v rojstnem kraju — tujec. Mladostna leta so mu stopala pred oči, spominjal se je vsega. Tem hujše mu je delo, ko je videl, da so ga popolnoma pozabili. Pri teh premišljevanjih je tekel čas na veliko soboto naglo in zvon je že vabil k večernicam, k — vstajenju. Jurij se vzdigne, da zopet tudi on po dolgih letih praznuje v domači vasi vstajenje Zveličarja. Deset let ni videl domače cerkve. Vse mu je bilo nekako novo, vse slovesno. Cerkev je bila polna ljudij. V kapeli, kjer je bil postavljen božji grob, so

brlele lučice v raznih bojah in delale na človeka veličasten, svet vtis. Polmračna kapelica je bila, kakor bi človek bil v oni votlini na vrtu Nikodema. Oni mrki podobi judovskih stražnikov s sulicami sta vzbujali strah in grozo ter vglabljali človeka v one svete česse, ko je hodil sin človekov po zemlji in delil ljudem blagor in srečo. Kratko: vse je bilo tako veličastno in tajinstveno, vse čarobno in sveto. Sedaj stopi pred oltar župnik, star, častljiv mož. Bil je še oni kot pred desetimi leti. Njegova postava, monštranca, kadilo, je povečalo tajinstvenost v kapelici. Vse je molilo tiho, s srcem, pričakujoč svetega trenutka — vstajenja. Župnik prime monštranco, se obrne h klečečemu ljudstvu in njegov glas je trepetaje odmeval po zraku in cerkvi ter segal slehernemu v srce; zapel je ono radostno pesem, pesem velikanskega pomena:

»Aleluja! . . . —«

»Aleluja . . .« je zadonelo iz sto in sto grl pobožnega ljudstva.

In zopet je zapel župnik:

»Aleluja! . . . —«

In množica mu je bučeč odgovarjala. Zdelo se je, kakor bi se ta množica spreminila v morske valove, ki se zibljejo, dvigajo in ponavljajo en in isti spev sto in sto krat. Aleluja! Človeku postane v tem hipu tako

Politični ogled.

Kranjsko. V okraju Kranj—Škofja Loka —Tržič je živahno volivno gibanje. Katoliško-narodna stranka prireja pridno ljudske shode, na katerih nastopa nje vrli kandidat župan Franc Demšar, ki bo izvoljen z ogromno večino glasov. Liberalci si drugače ne morejo pomagati, da vpijejo proti Demšarju in lažejo, da se kar kadi. Vse drugo mu poreko, samo človek ne. Ker ne upajo nastopiti pred značajnimi gorenjskimi močmi kot liberalci, so osnovali »neodvisno kmetško stranko« in postavili za svojega kandidata župana Novaka iz Mavčič, ki pa je imel koj pri prvem nastopu tako smolo, da so ga njegovi lastni soobčani dvakrat nesli iz dvorane. Sedaj se bo pokazalo, kako navdušeno in krepko stoji pošteno katoliško slovensko ljudstvo za svojimi voditelji.

Koroško. Pri občinskih volitvah v Glinjah so v drugem in tretjem razredu s sijajno večino zmagali Slovenci. Ta volitev je jasen dokaz, da se tudi na Koroškem že dani in se ljudstvo vedno bolj zaveda svojih pravic in svoje slovenske narodnosti, posebno v krajih, kjer plodono delujejo narodne posojilnice in hranilnice kakor deluje posojilnica v Glinjah. — Pri občinskih volitvah v Dobrli vasi pa so v prvem in drugem razredu (z večino 5 glasov) zmagali nemčurji. Kdaj bodo vendar tudi na Koroškem spoznali tudi taki posestniki, ki imajo par grošev več pod palcem kot drugi kmetje, da vendar ni prav nič »nobel« biti izdajca svojega naroda. Tretji razred pa je pokazal sijajno, kako so probujeni dobrlovaški kmetje, oddal je namreč 135 slovenskih glasov. Živel! zavedni volilci!

Hrvaško. Dolgo so se obotavljali hrvaški katoliški možje in pravili, da pri njih ni brezvercev in liberalcev. A sedaj so vendar prišli do prepričanja, kako krvavo je potreben tudi za Hrvate list, ki bo neustrašeno branil pravice hrvatskega naroda boreč se pod zastavo svetega križa. V Zagrebu se je ustanovilo prejšnji teden hrvaško katoliško tiskovno društvo, ki si je postavilo glavno nalogo izdajati katoliško-naroden dnevnik. Na čelu temu društvu so hrvaški škofje, med njimi

lahko pri srcu, kakor bi se mu odvalil težak kamen s prsi.

Tudi naš znanec je čutil to. Dolgo, dolgo že ni čul te pesmi, saj tako veličastno ne. Milo se mu je storilo. Vso krasoto lepega slovenskega jezika je občutil sedaj in vroč vzdih mu je poletel proti nebesom, kot zahvala vstalemu Zveličarju, da je sin matere Slave, da je sin slavnega naroda.

In župnik je zapel tako mило in zvoneče, kakor bi klical vse kristijane, vse ljudi v in izven nje k veselju, k radosti:

»Zveličar gre iz groba...«

In zopet mu je odgovorila množica:

»Ob moč je smrt trohnoba... Aleluja! Aleluja!«

Jurija oblijejo solze. Ali ne veljajo tudi njemu besede veličastne, krasne? Ali ni tudi on kakor bi vstal iz groba, od smrti ter prišel v hišo svojih starišev, da jim prinese oni radostni glas »Aleluja!«?... —

Zvonovi so potihnili, cerkev se je spraznila in ljudstvo se je zgubilo na svoje domove. Pri Grabarjevih je veselje; vse je živo. Radostni in veseli obrazi. Mati in oče sta kakor bi se pomladila, brhka sestra se suče v sobi, kakor vrtavka in se ne more nagledati toliko časa pogrešanega brata. Vse se je kazalo, da je tudi pri njih v resnici doma oni tajinstveni in veseli »Aleluja«. Po vasi pa je šla kakor blisk novica, da se je vrnil od vojakov Grabarjev Jurij. Spraševanju, pripovedovanju in čudenju ni bilo ne konca ne kraja. Jurij pa je s ponosom pripovedoval o junaških bratih Srbih, o hrabrih Slovencih in ponosno povdarjal, da »narod naš je narod Slave, stare korenine prave!«

tudi največji dobrotnik hrvatskega naroda škof Josip Juraj Strossmayer, in zaslužni katoliški politik poslanec Breztyensky. Prelepemu podjetju želimo katoliško-narodni Slovenci obilnega vspeha in sadu za tlačeno hrvatsko ljudstvo.

Balkan. Položaj na Balkanu se je vsled težav, katere napravlja turška vlada izvrševanju reform, tako poostiril, da sta Rusija in Avstrija turški vladi poslali noto, v kateri pravita, da vstrajata pri zahtevi popolne izvedbe reform in grozite, da bodo vlasti izvajale iz odklonitve ali zavlačevanja reform posledice, ki bi sultanovo vlado najhujše zadele. Takih odločnih besedi se vlasti doslej še niso posluževale. Sklepati bi se dalo iz tega, da je njihovega potrpljenja konec in da se bodo poslužile drugih sredstev, če se bo Turčija predrnula vlasti še dalje vleči za nos, to se pravi, da bodo dale turškim širokohlačnikom poduhati avstrijskega in ruskega — smodnika.

Minister — tat. V Italiji imajo zopet nov javni škandal. Iz sklepnih računov zadnjega leta italijanskega naučnega ministrstva se je pokazalo, da je bivši naučni minister Nasi zapravljajl uradni denar. Iz podpornega zaklada za učitelje je dobilo podpor 2360 oseb, a med temi jih je res v službi samo 280. Za razna potovanja je bilo izdanih 80.000 lir, a pobotnic je samo za 3000 lir. Za njegovo pisarno se je porabilo v petih mesecih 28.000 lir. Za vezanje knjig se je izdalo 15.000 lir, toda teh knjig ni nikjer. Tudi pobotnice izdanega denarja so večinoma ponarejene. Sestavila se je parlamentarna komisija, da vso stvar preišče. Dosedaj je dokazano, da je poneveril nad četrto milijona lir. Brez opazk in vpitja priobčujejo to vest prostozidarski in liberalni listi, ker tako lepo je spolnoval svoje ministrske dolžnosti — njihov mož. Poneveril naj bi kak mežnar v skriti zagorski vasi par kronic in zagrmela bi ta banda in kazala s prstom na — klerikalce in gotovo zahtevala, naj zaprejo zato papeža!

Dopisi.

Mala Nedelja. Bil je res lep božji dan v nedeljo, ne pretoplo in ne premrzlo, nalašč kakor za izprehod. Da vam povem, tako vreme mi res najbolje ugaja, kajti po letu mi je preveč vroče, čeravno nisem debel, po zimi pa me navadno zeke. Uživati hočem torej sedaj vso veselje izprehoda. Končavši svoj samogovor, sem poiskal v kotu debelo, grčavo palico, spomnivši se reka: »Opreznost nikoli ne škoduje«. Ko jo tako oborožen maham proti gostilničarju Miklnu, občutim hipomav moje največje začudenje, da se je polastila mojih nog neka nenavadna teža. Aha, sem si mislil, sva že skupaj s tistim slavnoznanim drakovskim blatom na drakovski cesti. Drakovskim, pravim, kajti zvedel sem iz zanesljivega vira, da si bodo Drakovci za svojo originalno cestno blato kupili patent. Za svojo brezbriznost glede oskrbe cest imajo obljubljeno pohvalno pismo. — Hm! Grdo pa je res za Drakovce in tudi za Moravce, da si ceste ne popravijo. Ko sem z velikim naporom in težavo prikobacal iz blata, sem pod Zorečevim oskorišom napravil trden sklep in svečano prisego, da v to stran ne grem dotlej na sprehod, dokler ne popravijo Drakovci s pomočjo Moravce ceste. Na delo torej! —r—

Iz Vidma. (»Štajerc« in misjon.) O misjonu, ki se je nedavno obhajal na Vidmu, je spregovoril modro besedo tudi »Štajerc«. Pravi, da »so duhovniki na vse kriplje hvalili in priporočali klerikalne časopise« ter pristavlja: »no sedaj vemo, zakaj se prirejajo misjoni, to si bomo zapomnili«.

Po teh besedah bi sodil, da je »Štajerc« pričakoval, da bodo misjonarji na vse kriplje hvalili in priporočali neklerikalne, to je nekrščanske, liberalne in nemškutarske časopise. Posebno bi »Štajercu« ugajalo, če bi še njega

na misjonih na vse kriplje pohvalili in priporočali ljudstvu. Ljubi »Štajerc«! tu si se pa zmotil. Takšnega duhovnika pač zastonj iščeš, da bi mogel tebe pohvaliti in ljudem priporočati. Dokler boš spodkopaval našemu ljudstvu poštenje in narodnost, je tudi dolžnost vsakega Slovenca, duhovnika in neduhovnika, da te spodbija vsepovsodi in priporoča namesto tebe krščanske, — ali kakor ti pišeš — klerikalne časnike. — Kar pa »Štajerc« pripazuje, da si hoče zapomniti, zakaj se prirejajo misjoni, je pa vendar lepo od njega. Drugod sicer že znajo, kaj je namen misjonov. Misjoni se prirejajo, da se naše ljudstvo obvaruje duševne kuge, naj jo že razširjajo brezvestni ljudje ali nekrščanski časopisi. To si bo »Štajerc«, kakor je obljubil, zapomnil in če se slednjič poboljša, bodo misjonarji še njega »na vse kriplje« hvalili in priporočali.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Slovensko društvo ima dne 10. aprila v mali dvorani Narodn. doma v Mariboru letošnji občni zbor. Začetek ob 3. uri popol. Drž. poslanec in dežel. odbornik gosp. Franc Robič bo ob tej priliki poročal o političnem položaju. K obilni udeležbi vabi odbor.

Katol. politično društvo za kozjanski okraj priredi dne 24. aprila (tretjo nedeljo po Veliki noči) zborovanje pri Janezu Gubenšku na Lesičnem. Odlični govorniki so obljubili svojo pomoč.

Vstajenje. Zvonovi slovesno in prijazno vabijo, radostni streli odmevajo v solnčni dan, vse se pripravlja in oblači v novo obleko, vsakemu se nekam mudi, ker danes ne sme zamuditi prelepe svečanosti, srca utripljejo hitreje in živeje... Fantje, ki so stali pod lipo, so že odšli proti cerkvi, le še kaka mamica, ki je imela opraviti z družinico, hiti v božji hram. Ura odbije. Strel zagrmí, da se stresejo okna božjega hrama, zvonovi zapoje veličastno, svečano, duhovnik v božjem grobu pa zapoje z jasnim glasom aleluja, vstal je... Mlada lica zažare veselja, starčku zaigra srce radosti, da se začuti spet mladega, iz vseh grl pa zadoni kot močan odmev vesela aleluja. Bandera zavihrajo, procesija se pomiče po vasi, ozračje pretresajo streli, zvononje in radostni spevi. Končano. Pod lipo se zbira staro in mlado, drug drugemu stiskajo pristrčne roke in si voščijo vesele in srečne praznike. Kakor prijatelj prijatelju, sorodnik sorodniku, želimo tudi mi vsem naročnikom, sotrudnikom in in prijateljem veselo, srečno alelujo!

Promocija. Doktorjem vsega zdravilstva je bil promoviran na graškem vseučilišču g. Makso Pregel iz Brežic.

S pošte. Prestavljeni so: poštna asistenta Franc Irgolič iz Celja v Maribor, Martin Gratz iz Ptuja v Celje, potem poštni upravitelj Anton Frissnik iz Maribora v Gradec.

Mariborske novice. V tukajšnjem kopalšču je padel hišni posestnik Jan. Schnut iz Jožefove ulice tako nesrečno, da si je zlomil nogo ter na roki težko poškodoval. — Minoli petek so vprizorili naši diletantje igro »Odgovitelj Lanovec«, ki je precej dobro uspela. Samo obisk je bil zelo slab. — Prihodnji mesec se bodeča vprizorili dve gledal. predstavi in sicer »Legionarji« in pa »V znamenju križa«. Vse natančno prihodnjič! — Na velikonočni četrtek so mil. knezoškof umivali noge sledečim starčkom: Franc Matuškovič (95 let), Sebastijan Čerček (89 let), Anton Kocbek (86 let), Štef. Ribič (83 let), Jurij Veingerl (82 let), Val. Biber (82 let), Mih. Cehner (81 let), Jak. Vaidaher (78 let),

Jan. Deučman (75 let), Franc Janoš (75 let). Maček (75 let). Vsi skupaj dosegajo 986 let. — V soboto, dne 26. marca je bilo prvo ljudsko znanstveno predavanje, katero je priredila tukajšna Citalnica. Občinstva se je udeležilo toliko, da je bila mala dvorana v drugem nadstropju polna. Gosp. vseučilišni profesor dr. Murko je predaval o življenju in delovanju slovanskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda. Njegovo lepo predavanje nam je vzbudilo v srcih še večjo ljubezen do svetih bratov, ki sta oznanjala sv. vero našim očetom v domačem jeziku, in ustanovila naše slovstvo. Čuli smo, kako so nemški škofje sv. Cirila in Metoda kruto preganjali in sumničili pri papežih in so svojevoljno proti volji papeževi vrgli sv. Metoda v ječo in ga trpinčili. A sv. stolica je zvedela za to krutost in osvobodila sv. Metoda in stala vselej na strani pravice, na strani Slovanov. Predavanje je trajalo skoro do 10. ure, a poslušali bi bili še dalje. Radi bi čuli veleučene g. profesorja še večkrat kot predavatelja. — Prihodnje predavanje bo v soboto, dne 9. aprila ravnotam. Predaval bo gospod ravnatelj H. Schreiner o zanimivi tvarini, namreč o otroških igrah kot vzgojnem sredstvu.

„Časopis za zgodovino in narodopisje.“ Ravno kar se dotikuje 1. št. novega znanstvenega slovenskega lista pod zgornjim naslovom, ki bo glasilo našega mladega »Zgodovinskega društva«. Prvi, precej obširen zvezek, (ki bo zato veljal za dva sešitka,) bo obsegal razprave: Anton Kaspret, O podelitvi dež. maršalstva na Štajerskem leta 1560; Dr. K. Strekelj, Slovensko cesarsko odločilo iz leta 1675; Fr. Kovačič, V spomin Mateju Slekvcu. Dr. K. Strekelj, Nekatera slovenska krajevna imena na Zgornjem Štajerskem. Potem pridejo razni krajši sestavki o izkopinah na Slov. Štajerskem in sploh o domači zgodovini, nato književna poročila in naposled društvena poročila. Redni udje bodo dobivali list zastonj in jim bo tako društvo dobro vrnilo vplačano udnino. Ker so se pojavile razne tehnične ovire in ker se je gradiva nepričakovano veliko nabralo, se bo list razpošiljal še-le po praznikih. Društvu želimo prav veliko udov in dobrotnikov, da bi moglo uspešno vresničevati svoje velike načrte, kar bo v čast Slovincem sploh in zlasti štajerskim ter bo v prid tudi vobče zgodovinski vedi na Avstrijskem.

Vinska letina 1804. leta ni bila posebno dobra, vino je bilo slabo. To nam pove stara kronika pri Sv. Petru nižje Maribora iz l. 1805. Pač pa sta po isti kroniki bila izvrstna letnika l. 1802 in l. 1797. Kakor znano, je letnik 1902 kisel, da bi se človek za ušesa lovil, ali bo pa letnik 1904 boljši kakor je bil pred 100 leti, bomo videli — v jeseni.

Darila za vinorejce. Poljedelsko ministrstvo in deželni odbor štaj. sta dovolila po 2000 kron, kateri znesek se naj razdeli kot darilo med tiste vinogradnike, ki imajo lepe in vzorne nove ameriške trtne nasade. V breziškem okrajnem glavarstvu so dobili darila sledeči posestniki: Franc Ursič iz Križnega vrha, Mihael Kocjan, Jožef Cerjak iz Leskovca, Matija Kozinc od Sv. Roka pri Sevnici, Anton Divjak iz Gračke gore pri Blanci, vsi po 100 K; Franc Poznič v Lisični, Jožef Zimšek Drenskobrebo, Franc Kostanjevec v Viršanju, Franc Vah v Bučah, Janez Kozinc v Žabjeku pri Sevnici, Luka Ocvirk v Podvrhu pri Blanci, Janez Jurkovič Krajno brdo, po 70 kron, Anton Brili iz Leskovca 50 kron.

V Framu bo v sredo po Veliki noči živinski sejem. Kaže se, da ga bode spet veliko kupcev obiskalo.

Cirkovce pri Pragerskem. Umrli je dne 18. marca v cvetu svoje mladosti 19-letna Micika Ekart. Bolehala je že dalj časa na jetiki, od Božiča pa je bila vedno v postelji. V svoji dolgi bolezni je bila vedno potrpežljiva in Bogu vdana. Vrli mladenki svetila večna luč!

Okrajni zastop Ptuj. Dne 24. t. m. je bil izvoljen za načelnika okrajnega zastopa ptujski pek Jože Ornič, za podnačelnika Voldeemar Hintze iz Karčevine. Odbornikom okrajnega zastopa so bili izvoljeni: dr. Sixtus vitez Fichtenau, odvetnik v Ptuj, Jakob Golob, posestnik v Zlatoličih, Maks baron Kūbek, grajščak v Borlu, Adolf Selinscheg, trgovec v Ptuj, Maks Straschil, trgovec v Bregu, Janez Steudte, hišni posestnik v Ptuj. Navzočih je bilo 38 udov. Ornič je dobil 29 glasov, 1 glas je dobil Hintze in 8 listkov je bilo praznih. To so torej zastopniki okraja, v katerem ima večino kmet, ki pa ima komaj jednega zastopnika v odboru. Ornič je že v prvi seji razvil svoj program. Omenil je sicer, da se za politična vprašanja ne bo brigal. Da pa bodo Ornič in njegovi pomagači delali na to, da se okraj kolikor mogoče ponemčuri, je očitno iz njegovega nastopnega govora, ko je govoril samo o šoli, in kako nestrno že čakajo slovenski stariši, da bodo začeli po naših šolah njihovim otrokom namesto drugih potrebnih stvari vtepati v glavo le blaženo — nemščino. Da bi bilo nemčurjem zelo všeč, da se vpelja po šolah protestantovski verouk, ni povedal. Tudi ni povedal, da se moramo nemški zato učiti, da bomo hodili samo k nemčurjem kupovat in jim polnit nenasične žepce. Mogoče, da bo tudi naročil za vsako šolo nekoliko iztisov »Štajerca«, katere bo zastonj delil med učence, ki se bodo izkazali s pristno »Štajerčevsko« nemčursko surovostjo. V svojem govoru se je tudi ohretnil ob slovenske voditelje, ki mu brzokone leže težko v želodcu. »Težko delo nas čaka« tako je vzdihnil pek Ornič. Gotovo je mislil, kako težko bo ponemčuriti okraj. Mi Slovenci pa kličemo, na svidenje čez tri leta!

Volitve v ptujski okrajni zastop. Iz Podlož smo dobili sledečo izjavo: V štev. 12. »Slov. Gospodarja« me je podpisanega nekdo iz Ptujke gore napadel, zakaj se nisem volitve veleposestva za okrajni zastop ptujski udeležil, temu dopisniku pa ni znano, da še jaz veleposestnik nikoli bil nisem, manjka mi še precej dače. Bil sem četrt stoletja okrajni zastopnik pa sem se vselej volitev in sej udeleževal, akoravno večkrat bolehen. Nisem se bal Nemcev in »Štajercijancev«, kakor mi dopisnik oponaša, vselej sam bil na narodni strani; torej ne razumem taistega, ki se je predznil tako neresnico v časnikih po svetu raznesti. — Podlož, dne 27. marca 1904. — Martin Krajnc.

Hajdina pri Ptuj. V torek, dne 29. t. m. je zabodel neki malopridni deček svojega součenca z žepnim nožem med rebra, da se je kri kar curkoma vlija iz rane. Ranjeni je hotel pobegniti domov, toda na pragu ga sreča učiteljica, ki ga odvede v drugo sobo ter mu obveže rano. Nato naznani nesrečo starišem, ki sinčka takoj peljejo k zdravniku dr. Štuhec v Ptuj. Ko je ta preiskal rano, je izjavil, da bi bila rana gotovo smrtna, ako bi zadel nož le 1 cm više. Tudi bi bil deček umrl na izkrvavenju, ako bi mu ne bila učiteljica obvezala rane ter mu zaščitila, da ni z odprto rano letel domov. Tako je učiteljica rešila otroku življenje. Mladi napadalec je že prišel zjutraj s tem namenom v šolo, ker se je izrazil: »Danes bom še jednega zaklal.« Takšna surovost je le mogoča pri mladini, ki bere »Štajerca«, kateri je v okolici Ptuj, kjer se ljudem zastonj vsiljuje, precej razširjen.

Inženier F. Lupša, ormoški rojak je pozvan od neke trdke v deželo Siam v južni Aziji, da tamkaj zmeri nekatere nam še dosedaj neznane dele dežele. Nadebudnemu, mlademu možu želimo mnogo sreče pri njegovem podjetju. Tukaj se vidi, kako znajo ceniti celo tujci naše moše. In tega gospoda je »Štajerc« še pred kratkim napadal in blatil po svojih umazanih predslih.

Prosta služba. Pri okrajni sodnji v Ljutomeru je razpisana služba uradnega sluga. Prošnjiki, ki morajo biti zmogni slovenskega in nemškega jezika, naj vložijo prošnje do

1. maja 1904 pri predsedništvu okrožne sodnije v Mariboru.

Sv. Trojica v Halozah. V gozdu blizu Jablovec so našli 15. t. m. truplo novorojenega otroka. Mater, ki ga je tja položila, so takoj našli.

V Trnovcih je služil pri Matiji Letnik za hlapca 18letni Šimon Podgoršek iz Novecerke v Halozah. Pokradel je gospodarju različne stvari in denar ter ušel.

V Gruškovec so prišli orožniki 15. t. m. kočarja Jožefa Krajnc, ker je na sumu, da je kradel Jožefu Savec trte.

Pri Sv. Andražu v Slov. goricah je bila vkradena Alojziju Pihler krava. Tat je še dozdej nepoznan, vendar se je izvedlo, kje je bila krava prodana in so mu že na sledu.

Celjske novice. Minoli četrtek se je ponesrečil na magistratnem dvorišču delavec Ostrožnik. Voz, na katerega so basali pepel, je stal na pokriti jami. Naenkrat so se deske vlomile ter je voz padel na Ostrožnika, katerega je tako težko poškodoval, da je ponesrečeni drugi dan v bolnišnici umrl. Rajni je bil star 70 let in oženjen. Celjski mestni očetje imajo pač denar za podporo različnih pomemčevalnih društev, kakor je Südmarka, sulferein itd., da bi pa popravili gnjile deske na dvorišču, zato seve nimajo denarja. Vzorno nemško gospodarstvo! — V hotel »Stadt Wien« sta zašla pred nekaj dnevi tudi dva Slovence. Pijačo sta sicer naročila nemški, toda sama sta se pogovarjala slovenski, ker eden ni bil niti zmogel nemščine. Naenkrat prihiteli natakter ter ju nahruli: »Hier wird nicht windisch gesprochen! (Tukaj se ne sme bindiš govoriti!) Zakaj vendar tišče naši ljudje s silo nemčurjem denar v roke? Zato pa raste tem ljudem tako greben!

Pomladne orožne vaje bodo letos v okrožju 3. voja 1. za rezerviste pešpolkov 7, 17, 27, 47, 87 in 97 ter lovskih bataljonov 7, 8, 9 in 20 od 25. aprila do 7. maja; — 2. za nadomestne rezerviste v dveh oddelkih in sicer od 9. maja do 21. maja in od 30. maja do 11. junija. — Nadomestni rezervisti lovskih bataljonov delajo le eno orožno vajo od 9. maja do 21. maja. — Pri topniških polkih št. 7, 8 in 9 vrše se vaje v 6. terminih ter se začnejo 18. aprila, 2. maja, 16. maja, 30. maja, 13. junija in 27. junija.

Najnovejše politične vesti. Pri dopolnitvi volitvi okraj Trbiž—Podkloster na Koroškem, ki se je vršila dne 29. t. mes. je bil izvoljen nemški in nemčurski kandidat Fischer z 389 glasovi, medtem, ko je dobil slovenski kandidat Grafenauer samo 172 glasov. Sramota izdajcam in čast ponosnim in značajnim koroškim Slovincem!

Najnovejše o vojni.

Niučvang, 28. marca. Včeraj zvečer je bilo konzulom in inozemcem naznanjeno, da je nad Niučvangom razglašeno vojno stanje, da se morajo podvreči vsem ruskim poveljem in da je izvoz vojne kontrebande prepovedan, če se ne položi toliko denarja, kolikor je dotično blago vredno, kot garancijo, da blago ni namenjeno na Japonsko ali Korejo. S tem je vsako kupčevanje v Niučvangu zavirano. Pet parnikov, ko so došli danes sem, in še mnogo drugih ladij ne bo moglo naložiti nikakega blaga. Konzuli so brzojavili na svoje vlade, kaj jim je sedaj storiti.

Petrograd, 29. marca. General Kuropatkin je danes brzojavil carju: Čast mi je predložiti Vam naslednje poročilo generala Miščenka od pondeljka zvečer: Zadnje tri dni izzivajo male patrolje japonsko kavalerijo, da bi se našim četam postavila nasproti, a sovražne patrolje so se obrnile in se umaknile proti Čong-čiu. General Miščenko je poizvedel, da stoje štiri sovražni eskadroni pet vrst oddaljeni od Čong-čiu, zato se je napotil proti Kassarju in dosegel 28. t. mes. s šestimi stotnijami Čong-čiu. Ko se je naša predstraža bližala mestu, so začeli sovražniki izza mestnega ozidja streljati. Dva

naša eskadrona sta zasedla višino nad mestom, oddaljeno 60 korakov, in začela boj.

Petrograd, 30. marca. Kuropatkin brzojavlja nadalje o boju pred mestom Čong-čiu: V mestu je bila v zasedi stotnija japonske infanterije in en eskadron. Naše stotnije so začele na Japonce streljati. Po polurnem boju so japonski streli utihnili. — Japonci so se umaknili v hiše in v mestu iz dveh hiš izobesili zastave rdečega križa. Trije sovražni eskadroni so hoteli v mesto, dvema se je posrečilo; tretji se je moral umakniti vsled ruskega ognja. Rusi so streljali na mesto poldrugo uro, na kar so prihitele v diru štiri japonske stotnije. Rusi so se umaknili v popolnem redu. Japonske izgube so najbrže znane. Na ruski strani so trije častniki težko, dva lahko ranjena, trije kozaki so mrtvi, 12 ranjenih, med temi pet težko.

Petrograd, 29. marca. Vest, da je Kuropatkin že prišel v Liojang, priča, da deluje z veliko hitrostjo. Liojang je središče ruske vojne moči v južni Rusiji. Ondotne čete so pripravljene udariti proti Jalu, ali pa proti Niučvangu, kjerkoli bi izvršili Japonci glavni naskok. Jalu in Niučvang sta tudi močno utrjena; da bo ondotnim četam mogoče toliko časa ustrajati, da pošljejo na pomoč čete iz Liojanga. Od Liojanga do Niučvanga je 100 kilometrov, ali 7 do 8 dni hoda, od Liojanga do Vidžu pa 250 kilom., ali 18 do 20 dni hoda. Zato morajo ruske čete ob Jalu biti močnejše nego v Niučvangu, da lažje dalje časa vstrajajo.

London 30. marca. »Daily Mail« prijavlja poročilo admirala Togo o nedeljskem naskoku na Port Artur. Poročilo trdi, da se je vzlic toči ruskih bomb Japoncem posrečilo deloma zapreti vhod v portarturski pristan, vendar priznava Togo, da je med potopljenimi parniki še vedno toliko prostora, da lahko rusko brodogoj med njimi plove iz pristana na široko morje.

London, 29. marca. »Standard« se brzojavlja iz Tientsina: Japonci prodirajo le polagoma proti reki Jalu, ker jih na potu zelo zavirajo močvirja in deževje.

Petrograd, 29. marca. Ruski generalni štab je sklenil, pričeti prodirati z piöngjangsko armado, ki šteje 70.000 mož in 180 topov. Misli se, da bode ta armada zadela proti koncu tega tedna na japonskega generala Kuroki. Kuropatkin bo iz Liojang prodiral z armado ob Jalu in v Niučvangu. — Pričakuje se boja na celi črti.

Cerkvene stvari.

Imenovanje. Knezoškofijskim duhovnim svetovalcem sta bila imenovana vlč. g. Al. Haubenreih, kn.-škofijski konzistorijalni odpravitelj in vlč. gosp. Franc Hrastelj, dekan in nadžupnik v Konjicah.

Duhovniške vesti. Župnija Sv. Mihael nad Mozirjem je podeljena čast. g. Jožefu Gunčer, župniku v Vurberku. — Kot provizor župnije Vurberk je nastavljen č. g. Alojzij Kokelj, kaplan v Novi cerkvi. — Razpisana je župnija Sv. Jakob v Soboti do 26. aprila.

Zahvala. Vsem blagim darovnikom za stavbo nove predmestne cerkve Magdalenske: prisrčna zahvala! Sveta maša se bo služila za nje 8. aprila ob 6. uri. — Simon Gaberc.

Duhovne vaje pri Sv. Magdaleni so se izvršno obnesle. Pridige so bile dobro obiskovane štirikrat na dan; pri spovednicah je bila stiska domačih in tujih spokornikov. Sklep je bil velikanski! Bog plačaj vsem!

Društvena poročila.

Koča na Boču. Zaradi poprave te koče se vrši posvetovanje vseh prijateljev planinstva v okrožju Boča na velikonočni ponedeljek ob 3. uri pop. v Studenicah. Planinski pozdrav! — Podravska podružnica »S. P. D.«

Iz drugih krajev.

Dvor japonskega cesarja v Tokiu je obdan z velikanskim zidovjem in globokimi jarki. Toda tega dvora si ne smemo predstavljati kakor kako evropsko palačo, temveč je to cela vrsta pritličnih, samosvojih lesenih hišic, katerih vsaka ima svoj vrtič in svojo verando. Stene in stropi so bogato prevlečeni s svilo in zlatimi okraski domače umetnosti. V hišice je napeljana tudi električna razsvetljava, ki se pa ne prižiga, ker se boje ognja. Iz tega vzroka tudi ni pečij, temveč le zračna kurjava. — Na Japonskem ne gradijo kamenitih visokih hiš radi velikih potresov, ki se na ondotnih otokih pogosto ponavljajo.

Tašča — vrag. V neki vasi se je že več let, kakor so pripovedovali vaščani, prikazoval vrag. Dotični hišni posestnik je bil že tretjič oženjen. Njegova prva soproga se je radi strahu pred vragom ločila od svojega moža, dočim je druga strahu umrla. Ko je bil te dni mož od doma, se je tudi tretji ženi prikazal vrag ter zahteval denarja. Žena je rekla, da naj malo počaka, da napravi luč in gre pod streho po denar. Tedaj pa se je vrag z izgovorom, da kot kralj teme ne more videti luči, in da pride pozneje, oddaljil. Žena pa je mesto po denar šla po hlapca, ki se je z debelo gorjačo oborožen postavil za peč ter pričakoval vruga. Ko se je četrte ure pozneje vrag zopet priplazil v sobo, začela sta z gorjačami biti po njem, da se je nezavesten zgrudil na tla. Nato sta prižgala luč, vzela dotični postavi kozjo kožo in rogove ter spoznala v vragu taščo. Ker se je stanje 63 letne starke vedno slabšalo, poslala sta po zdravnika, toda ta je našel že mrtvo.

Deset zapovedij umnega kokošarstva. 1. Skrbimo za rano izzeženje piščet. Pozneje, nego majnika izvaljene piščance odločimo izključno le za klanja, ne pa za rejo. Le perutnina, izvaljena pred junijem, se popolnoma razvije, je močna in nese še na jesen in zimo, ravno v času, ko imajo jajca najvišjo ceno. — 2. Vse kokoši, stare nad tri leta, je prodati, ali deti pod noč; take stare kokoši neso navadno tako malo, da komaj povrnejo pokrmjeno hrano; dajo pa še vedno sočno meso in dobro juho. — 3. Vsaka 2 do 3 leta se preskrbi novega, močnega petelina; na 8 do 10 kokoš se šteje jeden plemenjak. — 4. Za nasad izberi najlepša jajca od najmočnejših kokoši od 2—4 leta starih. Jajca naj ne bodo nad 14 dni stara. — 4. Vso perutnino, zlasti pa piščance je varovati mraza, vlažnosti in mokrote. Suha zima perutnini veliko manj škoduje. — 6. Perutnina se bolje počuti na obširnih travnikih. Kjer teh ni, dajati je perutnini slehrni dan zelenja, trave in salate. — 7. Krmljenje naj se godi pravilno, na dan 2 do 3 krat, pri mladi perutnini pa v prvih tednih pogosteje in posebno previdno. Zelo vodene hrane jim ni dajati. — Za napajanje rabi le vsaki dan svežo, čisto vodo. — 9. Posoda, v kateri se daje hrana in pijača, naj bode vedno čista. — 10. Ravnotako naj bo čista posoda, v kateri se kuretnina koplje. »N. G.«

Gospodarske drobtinice.

Ameriški matičnjak.

(Konec.)

Dolgim mladitcam je treba primerno visoke podpore, visoko kolje ali visoko speljana žica itd. Nekateri ne dajo trsom v matičnjaku podpore, temveč pustijo, da se mladice kar plazijo po tleh. Podpora je sicer dražja pa je le mnogo boljše zlasti za naše podnebje potrebna.

Korist primernega obdelovanja zemlje itd. se sama po sebi razume ravno tako kakor vezanje mladit itd. Skropiti pač navadno ni treba. Gnoji se naj s takim gnojem, ki ne dela les preveč puhel, občutljiv. Saj le čvrsto, zdravo rožje, ki ima mnogo rezervnih snovi v sebi, služi dobro daljnemu namenu. Gnoji naj se torej bolj s kompostom ali z vlečanim živinskim gnojem. Kdor želi dobre vspehe

v trsnici, naj gleda na to, da si v matičnjaku pridela izvrstne, dobro dozorele ključe. — Če nima ključ dovolj moči že v sebi, kako je potem mogoče, da dela korenine, da se spoji s čepičem, da požene mladica prej kakor postane samostalna rastlina, prej ko zamore s pomočjo korenin hrano iz zemlje in s pomočjo dovolj razvitih listov iz zraka jemati. S početka gre vse na račun zaloge, ki se že v ključu nahaja. Pa le dobri ključi imajo dovolj zaloge. Če napravimo matičnjak v pravi legi, če sadimo prave vrste, če damo vsakemu trsu dovolj prostora, če pametno režemo, oplevamo in gnojimo, tedaj dobimo v obilici takih dobrih podlag. Slabi vspehi v trsnicah so navadno le posledica napak, ki so se v matičnjaku napravile. Umni vinogradniki, napravite si torej dobre matičnjake. Pripravili si boste obilo dobrih podlag, za katere vam ne bo treba gotovega denarja izdajati. Tako ne boste prišli nikoli v zadrego radi pomanjkanja sadik. Ivan Bele.

Društvena naznanila.

Slov. čebelarско društvo za Spod. Štajersko ima svoj občni zbor dne 5. aprila t. l. ob 10. uri popoldne v Narod. domu v Ptuj s sledečim vspeškom: 1. Pozdrav in otvoritev občnega zbora po predsedniku osnovalnega odbora. 2. Poročilo tajnika o delovanju osn. odbora. 3. Čitanje pravil. 4. Čitanje društ. opravilnika in sklepanje o njem. 5. Nabiranje novih udov. 6. Volitev odbora. 7. Slučajnosti. — K mnogobrojni udeležbi vabi Jos. Zelenik, preds. osn. odbora.

Kmetijsko bralno društvo Bočna priredi predstavo »Lurška pastarica« dne 4. aprila t. l. ob 4. uri popol. v gostilni Ivana Purnat v Bočni. Vstopnina za osebo: stojišče 60 vin., sedeži 1 K.

Kmet. bralno društvo pri Mali Nedelji bo imelo na belo nedeljo, dne 10. aprila točno po večernicah v bralni sobi v gostilni g. Rantaša svoj izvanredni občni zbor, h kateremu se vsi udje in prijatelji društva uljudno vabijo.

Bralno društvo pri Sv. Križu na Mur. polju priredi na velikonočni ponedeljek, dne 4. aprila ob pol štiri uri popoldne v gostilni gosp. Hauptmana veselico s sledečim vspeškom: 1. Pozdrav. 2. Pesem »Za dom med bojni grom« (moški zbor). 3. Deklamacija »Vstajenje«. 4. Pesem »Kadar mlado leto« (mešan zbor). 5. Slavnostni govor. 6. Pesem »Nazaj v planinski raj« (mešan zbor). 7. »Tihotapci«, igra v dveh dejanjih, po znani Leskovarjevi povesti iz »Slov. Gospod.« priredil tamošnji kaplan čast. g. Mat. Zemljič. 8. Pesem »Srce človeško sveta stvar« (moški zb.). 9. »Njegov maček«, igra v dveh dejanjih. Pri prosti zabavi šaljivi srečolov. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

Za družbo sv. Cirila in Metoda se je nabralo na veselici braln. društva v Gor. Radgoni 11 K in v veselici družbi St. Lenarčanov v gostilni »pri angelju« v Gor. Radgoni je nabral g. Čirič 10 K.

Listnica uredništva. Dopisniku v Mali Nedelji: Hvala za Vaš dopis in upamo, da boste pri Mali Nedelji krepko delovali za katoliško narodno stvar! —

Loterijske številke

Gradec 26. marca: 61, 73, 31, 70, 21.
Dunaj 26. marca: 54, 29, 34, 63, 79.

Zahtevajte

v svoj gradl. veselj

pristno Kathreinerjevo
Kneippovo sladno kavo

samo v zavojih s varstveno znamko
župnika Kneippa in s imenom
Kathreiner ter se skrbno izogibajte
vseh manj vrednih posameznikov.

Vsaka beseda

stane 2 vin.

Najmanjša objava
45 vin.**MALA OZNANILA**

Vsaka beseda stane 2 vin.

Vsaka beseda

stane 2 vin.

Večkratna objava
po dogovoru.

Ti inserati se sprejemajo samo proti predplačilu. Pri vprašanjih na upravnništvo se mora pridejati znamka za odgovor.

Proda se.

Seme pravega Kašelskega (ljubljan-
skega zelja), katero rodi v vsaki zemlji
ter naredi lepe, trde glave, prodaja 2 dk.
80 v, poštne prosto, ako se denar naprej
pošlje, Ign. Mercina, posest. v Zg. Kašlji
p. Zalog. Za pristnost in kaljivost se
jamči. 105 5-4

Pečate, štamplije iz kavčuka, modele
za predtiskanje itd. najcenejše pri Karolu
Karner, zlatar in graver v Mariboru,
Gospoke ulice 15. 118 7-4

10.000 vkoreninjenih, močnih ameri-
kanskih divjakov, po 4 vin. komad, ima
na prodaj Vinko Zener v Krškem.
121 3-3

Enonadstropna hiša v Studencih
št. 165 pri Mariboru, 2 minuti od šole in
cerkve, 12 let davka prosta, s prodajal-
nico, ki je za vsako obrt posebno za
mesarja sposobna, 8 sob in 7 kuhinj, ki
da na leto 650 gld. najemnine se prodaja
za 7500 gld. 4000 gld. je posojila vknji-
ženega. 143 3-3

Hiša, novozidana, s 4 sobami, 4 kuh-
injami in prodajalnico Studencih pri Ma-
riboru št. 180, se prodaja za 3500 gld. Iz-
plačati je 1000 gld. 155 3-3

Hraste, lepe, debele in še stoječe ima
po zmerni ceni na prodaj Jan. Glogovšek
v Artičah pošta Brežice. 167 2-2

Lep, močan koleselj se prodaja v
Studencih šte. 48 pri Mariboru.
167 2-2

Novozidana hiša s 3 sobami, 3
kuhinjami in prodajalnico v Lembacher-
strasse št. 163 se prodaja. 168 3-2

Mlinsko orodje, še le par let v rabi,
skoro čisto novo, s tremi pari kamnov in
stopami ter sploh z vsem k mlinu spada-
jočim orodjem, je na prodaj po zelo nizki
ceni. Urejeno je vse po najnovejšem na-
činu z jermeni. Oglasiti se je pri Stefanu
Boucon, tovarnar stolov na Teharjih pri
Celju. 181 5-2

Naravno vino, zelo dobro, se bo v
steklenicah prodajalo liter po 28 kr. dne
2. aprila v Mlinskih ulicah šte. 24. v
Mariboru. 197 2-1

Hojke, dolge, lepe, za ladje in za druge
take reči ter kolje, pode za škedenj, ima
na prodaj Franc Kosi pri Sv. Tomažu
bl. Ormoža. 200 2-1

Pozor, trtnari! Prodajam 50.000 do-
mačih cepičev, suho cepljene, raznih
dobrih vrst, čisto zdravih, sortiranih vrst,
kakor: beli burgundec, laški rizling, ru-
landec, zelenček, kraljevina, muškat, beli
španol in druge; imam tudi nekaj klju-
čev od riparije portalis II. vrste za div-
jake. Cena cepičem za 1000 komadov je
7 K, ključem le 6 K 1000 kom. Oglasiti
se je takoj in naznaniti natančen naslov
pošte in železnice pri Josip Cotič, vino-
gradnik v Vrhpolju, Vipava. Kranjsko.
193 2-1

Lansko vino, lastnega pridelka, belo
in rudeče, liter po 15 in 16 kr., prodaja
Janez Šuen, posestnik v Gabrniku, pošta
Juršinci pri Ptuj. 192 2-1

Lepo posestvo pri Sv. Križu na
Murskem polju se iz proste roke pod
ugodnimi pogoji takoj prodaja, bodisi v
celoti bodisi kosoma in slednje na sledeči
način: usnjarska delavnica z njivo, hiša
in gospodarsko poslopje z njivo ter jedna
njiva. Več se izve pod naslovom: V. V.
poste restante, Mala Nedelja pri Ljuto-
meru. 193 2-1

Konj, 2 leti star, se prodaja v Rušah.
Karolina Markus, št. 64. Cena 180 gld.
182 3-2

Posestvo, lepo orendirano, pol ure od
okrajne ceste in četrt ure od farne cerkve
ležeče, okoli 22 oralov obsegajoče pose-
stvo v kozjanskem okraju na Spod. Šta-
jerskem, se prodaja za nizko ceno 2800 gl.
Posestvo je pripravno posebno za živino,
svinje- in sadijereja, ki ume in si želi v
tej stroki imetje v kratkem znatno po-
množiti. Pri predaji se plača 1000 gld.,
drugo se zamore na leto plačevati. Na-
tančneje pri Antonu Maček, posestniku v
Kozjem. 205 1-1

Mlin, s stopi za pšeno, ima prav po
ceni na prodaj Anton Perko, Sv. Marjeta
ob Pesnici. 204 1-1

V najem se da.

Kovačnica, dobro vpeljana, se da z
majnikom v najem s stanovanjem in ne-
kak vrta v trgu Rogatec. Več pove last-
nik Jožef Berlisg. 191 2-1

Kupi se.

Konj, za ježo in vožnjo, se kupi. Star
naj bode vsaj 7 let, nizkih, močnih nog.
Naslov in cena naj se naznanita Flor-
janu Gajšek, Loka pri Žusmu. 186 1-1

Odda se.

Gostilna z malo trgovino, sadonosnik,
lep vrt, studenec pri hiši in s hlevi, se
oddaja. Nese 600 K obresti na leto. Več
pove lastnik g. Val. Šobernik. Spodnji
Duplek pošta Vurberk. 179 3-2

Hiša v za kako malo trgovino zelo
sposobnem kraju se oddaja. Ponudbe na
upravnništvo. 187 1-1

Proste službe.

Pridnega kovaškega učenca
sprejme F. Viher, kovaški mojster v
Framu. 146 3-3

Močen fant, ki ima veselje do mi-
zarstva se takoj sprejme v poduk. Anton
Lekše, mizarjski mojster v Mozirju.
132 3-3

Pozlatarski pomočnik, dobro
izurjen v svoji stroki, sprejme se v delo
pri Radoslavu Golobič, podobar pri Sv.
Tomažu pri Ormožu. 127 3-3

Nadučitelj v pok. išče s 1. avgustom
1904 za stalno primerno stanovanje ozir.
hišo z vrtom ali njivo v najem ali nakup
blizu župne cerkve in železnice. Prevzame
tudi orgljanje. — Kdo, pove upravnništvo.
125 3-3

Trgovski pomočnik, priden in
zvest, ki je vnet za trgovino in bi mogel
isto sam peljati se takoj sprejme pri H.
Dobnik v Zrečah pri Konjicah. Plača po
dogovoru. Tudi priden učenec se sprejme.
162 2-2

Učenec, zmožen slovenskega in nem-
škega jezika, z dobro šolsko izobrazbo,
od poštenih starišev, se sprejme v mešano
trgovino Raimund Jaklina v Mislinju
(Misling) pri Slovenjgradcu.
159 3-2

O k l i c.

C. kr. okrajno sodišče Maribor daje na znanje, da je
Julijana Skofič, posestnica pri Sv. Martinu pri Vurbergu
h. št. 23, možu Jožefu Skofič, posestniku ravnotam, zako-
nito oskrbovanje premoženja v smislu § 1238 obč. drž.
zak. sodno odpovedala.

C. kr. okrajno sodišče Maribor, oddelek II.,
dne 28. marca 1904. 206 3-1

C. kr. vzajemna zavarovalnica proti ognjuu v Gradcu.

N a z n a n i l o.

V smislu § 92 pravil bode redno letno zborovanje

v ponedeljek, dne 19. majnika 1904

ob 10. uri dopoldne, v dvorani zavarovalnice, gospoke ulice šte. 18/20 v Gradcu.

To se v smislu § 94 pravil, zraven osebno povabljenim, vsem zastopnim društvenim odpo-
slanikom in p. n. gg. društvenikom s tem pristavkom naznani, da je za nje v smislu § 99 pravil
posvetovanje javno in se posvetuje le o posebnih točkah vsled zborovega sklepa v tajnih sejah.

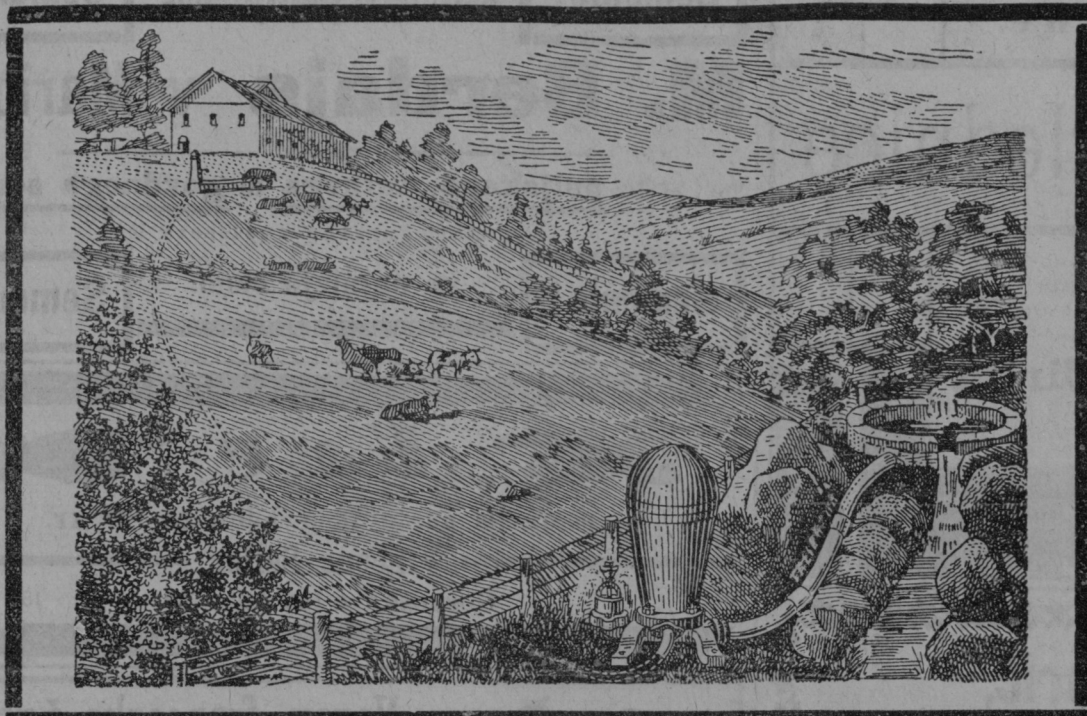
Dnevni red: I. Računsko poročilo in računski sklep za 75. upravno leto 1903 in nasveti
o denarnem gospodarstvu. II. Poročilo računskih pregledovalcev o pregledovanju in stanju letnega
računa za l. 1903. III. Proračun za upravno i. 1903. IV. Volitev treh računskih pregledovalcev in
jednega namestnika.

K GRADCU, dne 2. aprila 1903.

202 1-1

Upravni svet.

Vodna samosesalka.

Izdelujem tudi vsakovrstne vodovode, kopeli, klosete in sesalke, napeljava acetilnovega plina, kompletne omare za pivo s hidravličnim pritiskom. — V zalogi imam vsakovrstne cevi iz železa in pločevine kakor tudi vsakovrstne priprave za vodovode,

Miroslav Videman

51 7

koncesijonirani zavod za naprave v Mariboru, glavni trg št. 11.

Anton Paoluzzi

pos. v Cittanovi, Istria,

prodaja lastnega vina.

Pinot (belo) po 17 novčičev liter,

belo domače " 13 " "

teran " 14 " "

Po tej ceni franko na postajo Trst;

v svojih sodih se podraži za 5%

537. Vzorci se pošljejo zastonj. 18

Pozor!

12644

Kdo želi za velikonočne praznike lep, fin in trpežen klobuk dobiti, naj ga kupi pri vitanjskem klobučarju

Viktor Jankovič,
Vitanje.

Kuverte

s firmo

priporoča

tiskarna sv. Cirila
v Mariboru.

Prodaja barv

v Mariboru, Tegetthoffova cesta 33.

Veleč. duhovščini in cenj. občinstvu priporočam svojo bogato zalogo barv, lakov, firnisa, karbolineja, olja zoper prah, olja za stroje, apna, gipsa, cementa, čopičev, krtac in ščet, kakor tudi vse drugo v to stroko spadajoče blago po tovarniških cenah. Vsakogar zagotavljam, da če samo enkrat pri meni kupi, ostane vedno moj odjemalec.

Z odličnim spoštovanjem

112 5-5

FRANC KOLAR,

slikar in barvar.

Naznanilo in zahvala.

Vsem prijateljem in znancem naznanjam tem potom, da je moja ljuba sestra

Ana Weixl,

večkrat previdena z vsemi sv. zakramenti za umirajoče, dne 22. marca t. l. v Gospodu izdihnila svojo blago in pobožno dušo. — Priporočam jo v pobožen spomin.

Ob enem izrekam tem potom vsem svojim preč. gg. sobratom duhovnikom, vlč. g. Martinu Jurkovič, dekanu ljutomorskemu, kateri so blagovolili voditi sprevod, vlč. g. Martinu Ovsenjak, vlč. g. Lovrencu Janžekovič, vlč. g. Petru Skuhala in domačemu vlč. g. kaplanu mojo najtoplejšo zahvalo za ljubezen, katero so s svojo udeležbo skazali meni in moji pokojni sestri. A tudi vsem faranom, kateri so se udeležili spreveda, posebno pa dekletam Marijine družbe, katere so pokojno dne 24. marca spremile in nesle k zadnjemu počitku, izrekam svojo iskreno zahvalo. — Da Vam vsem tisočkrat Bog plati!

Sv. Križ pri Ljutomeru, dne 27. marca 1904.

194 1-1

Josip Weixl, župnik.

Hranilno in posojilno društvo pri Sv. Emi

ima svoj

redni občni zbor

dne 10. aprila t. l. ob 4. uri popoldne

v pisarni pri Sv. Emi št. 1.

Dnevni red: 1. Potrjenje računa za l. 1903. — 2. Izvolitev načelstva in nadzorstva — 3. Slučajnosti.

196 1-1

Načelstvo.

Fosojilnica na Vranskem,

reg. zadruga z neom. zav.

vabi svoje zadržnike k

rednemu občnemu zboru

na nedeljo, dne 10. aprila 1904, ob 3. uri popoldne
v zadrugi pisarni hšt. 82 na Vranskem.

Vspored: 1. Poročilo načelstva. — 2. Potrjenje letnega računa. — 3. Volitev načelstva, računsk. pregledovalca in namestnika. — 4. Nasveti.

203 1-1

Schwentner, načelnik.

Posojilnica v Celju,

registr. zadruga z neomejeno zavezo,

»Vorschussverein in Cilli, registr. Genoss. mit unbeschr. Haftung,«
ima svoj

redni letni občni zbor

v ponedeljek, dne 11. aprila t. l., ob 5. uri pop.

v sejni dvorani Narodn. doma v Celju 194 1-1

s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva.
2. Odobritev letnega računa pro 1903
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Volitev načelstva in nadzorstva.
5. Razni predlogi.

Načelstvo.

Prodaja novih vozov,

kakor: landauerjev, kočij barvanih in nebarvanih, koleseljev, štajerskih vozov s streho ali brez streh, solidno izdelane, za katere se jamči. — Dalje se priporočajo cenj. občinstvu vsakovrstna popravila in predelavanje vozov vseh vrst po najnižjih cenah.

Spoštovanjem

H. Krivanek,

izdelovalec oprave vozov in pleskar
v Mariboru, Sofijni trg.

182 2-1

Velikonočne

voščilne razglednice

lično in fino izdelane
priporoča

tiskarna sv. Cirila
v Mariboru.

Jožef Kolarič,
mizarski mojster v Mariboru
Tegetthoffov trg št. 3
(prej samostan sester reda sv. Franciška),
absolviran obiskovalec tečaja mojstrov na c. kr. tehničnem obrtnem
muzeju na Dunaju 376 26-17
se priporoča slavn. občinstvu v izdelovanje vseh mizarskih izdelkov za
poslopja, pohištva in uprave za sobe in prodajalnice, ter vsakovrstno
delo v šoli in cerkvi v vseh slogih najfinjšega in najpreprostejšega izdelka.
Načrti in proračuni so na razpolago.

Franc Pleteršek 140 6-8

✦ **zaloga pohištva** ✦
v Mariboru, Koroška cesta šte. 24.
Velika in raznovrstna zaloga politiranega pohištva
iz umetnega lesa, matrac, podstavkov za matrace,
divanov, zreal in otročjih vozičkov.
Samo kratek čas po znižanih cenah!

Sadjarstvo in vinarstvo ima prihodnost!

Kmetovalci! Zasadijte vsak najmanjši prostorček z drevjem; dobiček Vam ne odide.
Priporočam svojo veliko zalogo močnih in lepih 181 4-4

sadnih dreves

kakor tudi ameriških požlahtnjenih trt po nizkih cenah. — Za kmetovalce in šole znižane cene.

V. Veršec
drevsnice in trsnice Bizeljsko pri Brežicah, Štajersko.
Vsakdo naj si naroči cenik.

Trgovskim vrtnarjem velik popust!

Tiskarna sv. Cirila

naznanja p. n. občinstvu, da prevzema naročila za vizitnice, pisma, cenike
s podobami itd. izvršene v **kamnotisku**.
Zagotavlja se dobra izvršitev in nizka cena.

Semenje! 1885. Častno priznanje! 1885. **Semenje!**

M. Berdajs v Mariboru
priporoča 87 12-6
vse vrste **poljskega, vrtnega in gozdnega semenja**
priznana izvrstne kvalitete in

Semenje! za najnižjo ceno. **Semenje!**

Ure

popravlja garantirano dobro za 80 kr.
Vincenc Seiler
Gospodarska ulica šte. 19. 182 8-2

Narav. francosko žganje

ki je iz domačega vina izločen (ekstrahiran) alkohol (mlad konjak), in je od vseh zdravnikov priporočeno zdravstveno, dušo in telo poživlja, joče sredstvo, ki pomaga posebno pri trganju po udih, izpadanju las, išijas, odrevenelosti, protinu (reumatizmu), glavobolu in zobobolu. Ena steklenica 1 20 gld. z navodilom uporabe.

Stari konjak se priporoča posebno rekonvalescentnim, bolnim na želodcu in oslabelem na krvi. Steklenica 1 50 gld. — Pri naročitvi 4 steklen. pošiljatev frankira.

Benedikt Hertl, posest. graščine Golič pri Konjicah, Sp. Štaj. V zalogi pri Al. Qu and est, trgovcu v Mariboru, gospodarska ulica in v Mozirju pri Martinu Šuster. 526 52-24

Vabilo na 184 1-1

redni občni zbor
Hranilnice in posojilnice v Št. Juriju ob juž. žel.
reg. zadruga z neom. zavezo,
kateri se bode vršil
na belo nedeljo, t. j. dne 10. aprila ob 3. uri pop.
v posojilniških prostorih.

Dnevni red: 1. Poročilo načelnstva in nadzorstva. — 2. Odobritev računa za l 1903 — 3. Volitev načelnstva. — 4. Volitev nadzorstva. — 5. Slučajnosti. **Načelnstvo.**

Vabilo k 186 1-1

občnemu zboru ✦
✦ **Posojilnice v Vitanju,**
reg. str. zadruga z neom. zavezo, ki se bo vršil
v sredo, dne 13. aprila 1904, ob 3. uri popoldne
v uradni posojilni sobi.

Dnevni red: 1. Predložitev in potrjenje računov za l 1903 — 2. Razdelitev čistega dobička. — 3. Privoljenje remuneracije načelnstvu. — 4. Volitev načelnstva. — 5. Volitev račun. pregledovalca in njega namestnika. — 6. Slučajnosti.

V slučaju, da bi ob napovedani uri ne bilo dovolj članov navzočih, vrši se eno uro pozneje drug zbor brez ozira na število udeležencev. **Načelnstvo.**

Kdo želi
najboljše ocelne
motike

in drugo pristno štajersko želez-
nino, naj kupi pri
Štefanu Kaufman
v Radgoni. 120 8-5
Postrežba točna in solidna